

Посрѣдъ тѣсенъ, каменъ дворъ
 ще издигна якъ затворъ.
 Но въвъ него ще заключа
 само Радкиното куче,
 дето цѣлъ день вий и лай
 и да хапе само знай.

Ще отида следъ това,
 сто слугини ще главя.
 Да извеждатъ на разходка
 нашата смирена котка.
 Да ѝ скачатъ вси на кракъ,
 щомъ помръдне тя мустакъ.

И не седналъ въ своя тронъ,
 а слугата съсь поклонъ
 и съ усмивка възъ челото
 ще ми каже на ухото:

„Дойдоха отъ Цариградъ
 два вагона шоколадъ!“

Ще се сепна азъ: „Ахъ, дааа...“
 и ще скокна: „Господа,
 царедворци и велможи,
 управлявайте какъ може
 вий за малко — а пъкъ азъ
 ще се върна пакъ завчасъ!“

Асенъ Разцвѣтниковъ

